

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی زوج درمانی به روش دایمند بر طرحواره های عشق و خود متمایز سازی زوجین در معرض طلاق

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

نیلوفر ابراهیمی - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، موسسه آموزش عالی هشت بهشت اصفهان، اصفهان، ایران

محمدجعفر اسودی - دانشجوی دکتری روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، خراسان شمالی، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی زوج درمانی به روش دایمند بر طرحواره های عشق و خود متمایز سازی زوجین در معرض طلاق بود. این پژوهش با توجه به هدف آن از نوع پژوهشهای کاربردی از نوع نیمه آزمایشی به صورت پیش آزمون و پس آزمون با گروه آزمایش و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زوجین در معرض طلاق بود که در سال ۱۴۰۰ به کلینیک های روانشناختی سطح شهر اصفهان مراجعه کرده اند. در این پژوهش با روش نمونه گیری در دسترس ۳۰ نفر از کلینیک رواندرمانی آفتاب در شهر اصفهان انتخاب و در ۲ گروه ۱۵ نفری (۱ گروه آزمایش و ۱ گروه کنترل) به صورت تصادفی قرار گرفتند. آزمودنی های هر دو گروه به پرسشنامه خود متمایز سازی دراک و مورداک (۲۰۱۵) و مقیاس طرحواره عشق (LS) (۱۹۹۵) پاسخ دادند. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل کواریانس (مانکوا) استفاده شد. نتایج حاصل از تحلیل داده ها نشان داد زوج درمانی به روش دایمند بر طرحواره های عشق و خود متمایز سازی زوجین در معرض طلاق بود.

کلمات کلیدی:

زوج درمانی دایمند، طرحواره های عشق، خود متمایز سازی زوجین، طلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1494262>

